

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΚΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησίᾳ » 16.

παρὰ τὴν Δοτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ « Χρόνος » τῆς Ἀγγλίας ἐν τῷ φύλλῳ αὐτοῦ
τῆς 5 Ἀπριλίου (ε. ν.) ἐδημοσίευσεν τὸ ἐπόμενον
ἄρθρον περὶ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπαναστάσεως :

Κἄν τε εἰρήνη ἐπέλθῃ κἄν τε πόλεμος, ἡ Εὐρώπη ἴσταται ἀπέναντι ἀναστατώσεως. Πρόκειται ἤδη περὶ τῆς ὀριστικῆς τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης διαρρυθμίσεως, κατὰ τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην φόβου τε καὶ προσδοκιῶν οἱ αἰετίνητοι ῥαδιοῦργοι τῶν Ἀθηνῶν καὶ οἱ κλέρτες τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἠπείρου ὑπέλαβον ὅτι ὑπέστη αὐτοῖς εὐκαιρία. Οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀνεκάλυψαν ἤδη ὅτι ἠπατήθησαν. Ἡ ἐλπίς τῆς παγίσεως τῆς ἐλληνικῆς ἐθνικότητος ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς κοινῆς τῆς Εὐρώπης γνώμης, ἡ δὲ κοινὴ τῆς Εὐρώπης γνώμη θλίβεται μόνον καὶ ἀγανακτεῖ ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ ἣν ἡ περὶ τὰς κατωφερείας τοῦ Πηλίου ἐξέγεροις παρέσχε πρὸς σειρὰν ἀτελῶν δολοποκιῶν καὶ ἀπανθρώπων ὠμοτήτων. Ἡμεῖς αὐτοὶ ὀρνοῦμεν τὴν ἀπώλειαν πολυτίμου ὑπάρξεως ἐν τινὶ ἀσημάντῳ συμπλοκῇ, καὶ ἡ ἐπιστολὴ ἡ χθὲς δημοσιευθεῖσα τοῦ δολοφονηθέντος ἀνταποκριτοῦ τῶν φιλελληνικῶν ἐνθουσιασμοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἀγία τῆς Ἐλευθερίας ὑπόθεσις ἐχρησίμωσεν ὡς ἀφορμὴ πρὸς διαρπαγὰς. « Δὲν δύνανται οἱ εὐγενεῖς Ἕλληνες (the Greek gentlemen), ἀναφωνεῖ, οἱ τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ στίφη διοικούντες, ν' ἀπαλλάξωσιν ἑαυτοὺς τῆς συνδρομῆς ἀποσκευασθέντων κακούργων ; » Οἱ εὐγενεῖς Ἕλληνες δυσκόλως θὰ ἐτύγχανον ἰθαγενῶν ἐπικούρων, ἐὰν ἦσαν αὐστηροὶ περὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ χαρακτήρος καὶ τοῦ σταδίου τῶν στρατολογουμένων. Τοῦτο ἄγει εἰς τὴν καταδίκην τοῦ ὅλου κινήματος. Οὐ μὴν ἀλλὰ, ἐὰν σταθμίσῃ τις τὰ πάντα, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἀποθησόμενον ἔσται ὑπὲρ τῶν ἐπαναστατῶν. Ἡ ἐκ Βώλου ἀποτροπαιοὺς εἰδήσεις ἐξηγεῖ τὴν ἀντιθωμανικὴν θερμότητα τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ, ἴσως δὲ καὶ τὴν τύχην αὐτοῦ. Εἰς Ἀγγλίας, ὅστις ἀνιχνεύει τὸν φόνον καὶ τὴν λεηλασίαν καὶ τὴν κτηνώδη λαγνείαν ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ ἀστυνομίας, εἶναι συγγνωστός, αἰσθανόμενος τὴν ὁποίαν φέρει εὐθύνην, καίπερ ὑπὸ τὸν οὐδέτερον χαρακτῆρα ἐνὸς ἀντικαποκριτοῦ ἐφημερίδος καταγγέλων δημοσίᾳ τὸν κακούργον ὑπάλληλον. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀνταποκριτὴς ἡμῶν μετὰ τοῦ Χόβαρτ πασᾶ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου ἡ τουρκικὴ τυραννία δὲν δύναται νὰ ἐπιδειχθῇ ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ σκληρότητι, ἀπελπίζεται πάσης ἐκ τῶν ἐλλήνων ὑπαικῶν τῆς Πύλης ὑπὲρ τῆς

θωμανικῆς ὑποθέσεως συνδρομῆς. Δὲν δύνανται, λέγει ἡμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἣν σήμερον δημοσιεύομεν, ἢ νὰ δέωνται μόνον ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως ἀπὸ τοῦ Μουδίου καὶ ὅλης τῆς περὶ αὐτὸν σπείρας. Ἡ κακοδιοίκησις κατέστη αὐτοῖς ἀφόρητος. Ἡ ἀκρίβεια, ἐν τούτοις, περὶ τὴν φύσιν τοῦ ἐκατέρωθεν λογαριασμοῦ ὀλίγον ἐπὶ τοῦ προκειμένου βαρύνει. Ἡ περὶ τὸ ἄρχειν ἀνικανότης τῆς Πύλης ὑπάρχει ἤδη δεδηλωμένη. Τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ οὐκ ἔχοντα, τὰ ἐν Μακρονίτζα καὶ Πορταργλᾷ ἐγκλήματα οὐδὲν προσθέτουσιν εἰς ὅσα πρὸ καιροῦ καλῶς γινώσκει ἡ Εὐρώπη. Τοιαύτη ἀπλῶς εἶναι ἡ πρὸς περιστολὴν τῶν ἐπαναστάσεων τουρκικὴ μέθοδος. Ἀλλὰ τὸ προσβάλλον τὴν κοινὴν ἠθικὴν τῆς Εὐρώπης εἶναι ὅτι τάξις τις ἀνθρώπων ἐν Ἀθῆναις συνεδριάζόντων ἐνέκρινε τὴν ἀπόλυσιν τῆς τοῦ ἀσιατικοῦ βαρβαρισμοῦ θεέλλης κατὰ τῶν ἐν τοῖς ὁμόροις ἐπαρχίαις δυστυχῶν συγγενῶν αὐτῶν, καὶ τοῦτο ὅπως καταστήσῃ γνωστὸν τῷ κόσμῳ, ὅτι τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος διεκδικεῖ τὸ μέρος τοῦ ἐκ τῶν θωμανικῶν λαφύρων !

Τακτικῇ, ἥτις κατὰ τινὰ φιλικὴν ἔκθεσιν, οὐδέποτε προέρχεται ἵνα ἄμεσον μετὰ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ προκαλέσῃ συμπλοκὴν, ἥτις, ἐξαιρέσει τῆς ἀφρικανῆς σκληρότητος, ὁμοιάζει πρὸς τὸν τρόπον τῶν Κάρρων περὶ τὰς μετὰ τῶν ἀγγλῶν στρατιωτῶν συγκρούσεις αὐτῶν, δὲν θέλει ἀπελευθερώσει τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Ἠπείρον. Δύναται νὰ ἐπιφέρῃ πολλὴν τῇ Πύλῃ ζημίαν, ἀλλὰ δὲν θέλει προαγάγῃ τὸ τῶν Ἀθηνῶν ζήτημα. Πόλεμος διὰ παρεμποδίσων σιτοπομπῶν οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς θωμανικῆς ἐξουσίας ἀποκοπὴν ἐπαρχιῶν. Εἶναι δὲ ὅλως ἀλυσιτελὲς ἤδη ὅτε ἡ τύχη τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης κεῖται οὐχὶ παρ' αὐτῇ. Ἐπιθέσεις ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ τῆς Τουρκίας δὲν εἶναι ἐπιθέσεις κατὰ τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ κατὰ τῆς Εὐρώπης ἀξιούσης νὰ δοθῇ πίστις αὐτῇ. Ἐὰν οἱ οὕτω φιλέλληνες ἀποκαλούμενοι προτιμῶσι ν' ἀποβάλωσι τὴν εὐρωπαϊκὴν παρέμβασιν, καὶ νὰ ἀποσπάσωσι πρὸς ἴδιον ὄφελος πᾶν ὅ,τι δυνηθῶσι, τοῦτο ἀποτελεῖ πολιτικὴν ἥς δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ ἀποτρέψωμεν αὐτοὺς. Ἀλλὰ τότε βραδέως ἐπελήφθησαν τοῦ ἔργου. Ἐπρεπε νὰ εἰσπηδήσωσιν εἰς τὴν παλαίστραν ὅτε ἐμαίνετο ὁ ἀγὼν καὶ πᾶς στρατιωτικῆς τῆς Τουρκίας ἀπασχολεῖτο ἐν Βουλγαρίᾳ. Ἡ πολιτικὴ αὐτῶν ὑπῆρξε τὸ ἴστασθαι καὶ τὸ πιστεῦσαι ὅτι ἡ Εὐρώπη ἤθελεν ἀναγνωρίσει τοὺς πρὸς τὴν διαδοχὴν τίτλους αὐτῶν, ἐπὶ τῇ θωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἠθελε φθάσει εἰς τὸ τέρμα τοῦ σταδίου αὐτῆς. Ἡ μᾶλλον τῆς

Ἑλλάδος βάσιμος ἐλπίς εἶναι ἤδη οὐχὶ τὸ ν' ἀπολέσῃ διὰ μιᾶς ἀνησυχίας ἣτις ἐπέρχεται εἴτε προῶς εἴτε βραδέως τὰ δικαιώματα αὐτῆς ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Εὐρώπης ὅτι ἀπέσχε νὰ προσθήσῃ ἐν ἑτι στοιχείον συγχύσεως ἐν τῷ κοχλάζοντι λέβητι τοῦ πολέμου. Ἡ Εὐρώπη δὲν ἔχει ἀνάγκη τῆς ἐκστρατείας ἐμπροσθοφυλακῶν ἢ τοῦ θεάματος καιομένων χωρίων ἐν Θεσσαλίᾳ ὅπως ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ ἐλληνικὴ ἐθνικότης ζῇ, καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες τοῦ βασιλείου καὶ οἱ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Ἕλληνες ἀπαιτοῦσι νὰ κατασταθῶσι συμπολίται. Ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ πολιτικῇ θεωρεῖται ἤδη ὡς κοινὸς τόπος, ὅτι ὑπῆρξε λάθος ὁ περιορισμὸς τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τῶν δοθέντων αὐτῇ ἐρίων, καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν ἔκτασιν ἣν ἔχει σήμερον εἶναι πολὺ μικρὰ καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο ἱκανὴ ἢ εἰς τὸ χορηγεῖν ὡς κέντρον ἐλληνικοῦ προσηλυτισμοῦ. Ἀλλ' αἱ δυνάμεις ὑπεσχέθησαν ἤδη νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν, ἣτις εἴτε ὅπως κλείσῃ ἕνα πόλεμον, ἢ δύο πολέμους ὀφείλει ταχέως ἢ βραδέως νὰ συνέλθῃ. Πλείονα δὲν δύνανται νὰ πράξωσιν, κἄν τε ὁ Ἀμὺς ἀγᾶς ἤθελεν ὑποβάλλει εἰς βασιάνους πάντα ἐν Θεσσαλίᾳ χριστιανόν, κἄν τε ὁ κ. Μπασιδάκης ἤθελε κατακαύσει πᾶν ὀθωμανικὸν χωρίον. Αἱ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπαὶ δὲν πρέπει νὰ περιμένωσι νὰ πιστευθῶσι διατεινόμεναι ὅτι δὲν ἔχουσι τὴν δύναμιν, ὅπως καταπαύσωσι τὸ κίνημα, ὅπερ ἤρξατο δοθέντος τοῦ συνθήματος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ οὐτινος ἀντιπρόσωπος τῶν ἐπιτροπῶν προμηθεύει τὸ στρατιωτικὸν ταμεῖον. Ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις ἐπαγγέλλεται οὐδετερότητα, ἀλλὰ τοιαύτη οὐδετερότης εἶνε σχεδὸν μᾶλλον τῆς ἐχθρικής τάσεως ἐπικίνδυνος. Τὸ καὲν παιδίον φοβεῖται τὸ πῦρ καὶ ἡ Εὐρώπη ὡς ἐκ τῆς πείρας τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πανσλαβιστικῶν ἐπιτροπῶν θεᾶται μετὰ περιφρονήσεως ἀκατασχέτου καὶ μετὰ δυσπιστίας τὴν ἀξίωσιν μιᾶς κυβερνήσεως ὅτι μένει οὐδετέρα, ὅτε ἐπιτροπαὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης διεξάγουσι τὸν πόλεμον.

Διὰ τῆς ἀποχῆς αὐτῆς ἀπὸ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἡ Ἑλλὰς κέκτηται τὴν εὐνοίαν τῆς Εὐρώπης· διὰ τῆς αὐτῆς πολιτικῆς δύναται νὰ ἐλπίσῃ τὴν διατήρησιν αὐτῆς. Ἡ Ἀγγλία ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐξεδήλωσε τὰς συμπάθειάς αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἐλληνικῶν ἀξιώσεων. Οὐδὲν τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου βῆμα κατὰ τὴν πορείαν τῶν δυσχερῶν διαπραγματεύσεων ἀφωρῶσιν τὸ Συνέδριον ἐχειροκροτήθῃ μᾶλλον ἐγκαρδίως ἢ ἡ πρότασις ἣν ὑπέβαλεν ὁ λόρδος Δέρβυ ὅπως παραστῇ καὶ ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὰς συνδιασκέψεις, ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ὡς κράτους συντεταγμένου. Ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς μετριοπαθοῦς αὐτῆς διαγωγῆς ἀπέναντι τῶν πολυταράχων κινήματων ἀπέδειξεν, ὅτι κατανοεῖ τὴν ὑποχρέωσιν ἣν ἔχει ὁ ἀδελφικὸς τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν σύνδεσμος, ὅπως θεωρῇ πᾶν ζήτημα μεταβολῆς τῶν ὁρίων ἔθνους τινὸς ὡς ζήτημα ἐξαρτώμενον ἀπὸ τῆς θελήσεως τῆς Εὐρώπης καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν ὠθήσεων μὴ ἀνεγνωρισμένων συμμοριῶν. Ἀποτροπιάζεται ἡ ἀγγλικὴ συνείδησις τὸ νὰ τεθῇ ἐκποδὼν φυλὴ ἀποδείξασα ἀξιοσημείωτον περίσκεψιν χάριν φυλῆς ἣτις οὐδεμίαν τοιαύτην ἐπέδειξεν. Ἡ Ἀγγλία συνεπάθησεν ἀείποτε ὑπὲρ τῶν καταπιεζομένων λαῶν, συνεπάθησεν ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας καὶ τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος εἰς αὐτὴν ὀφείλει τὴν ὑπαρξίν του. Ἀλλ' ὅπως ἡ συμπάθεια αὕτη ἀποβῇ ἐνεργὸς καὶ ἀποτελεσματικὴ δέον νὰ πεισθῇ, ὅτι τὸ ἀντικείμενον ὑπὲρ οὗ ἔθνος τι ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν ὑπάρχει ὄντως ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς ἱστορίᾳ αἱ συνωμοσίαι οὐδέποτε διήγειραν τὸν ἐν-

θουσιασμόν· καὶ ἡ ἐπίμονος ἀποστροφή ἣν ἐξεδήλωσε κατὰ τοῦ καρβοναρισμοῦ, συμβιβάζεται πληρέστατα μετὰ τῆς χαρᾶς αὐτῆς ἐπὶ τοῖς θριάμβοις τοῦ Βίκτωρος Ἑμμανουήλ. Ὁ Χόδαρτ πασᾶς δὲν εἶχε βεβαίως τοιαύτην ἐντολὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. οὐχ ἥττον ἢ γνώμην ἣν ἐξέφρασε τελευταίως πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἐπαναστατῶν ἀποπνέει ἀγγλικὴν φρόνησιν. Ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ ἀποξενώσωσι τὴν ὀθωμανικὴν αὐλὴν ἐκ δύο σπουδαίων ἐπαρχιῶν, δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι τοῦτο διὰ πράξεων φερουσῶν χαρακτῆρα πολέμου δολίου. Ἐὰν ὁ σκοπὸς αὐτῶν εἶνε νὰ ἐπισύρῳσιν εἰς ἑαυτοὺς τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης ἢ συμπάθειαν ταύτης δέον ν' ἀναπτυχθῇ καὶ διατυρηθῇ δι' ἄλλου τινὸς μέσου καὶ οὐχὶ διὰ στρατηγικῆς χαρακτηρισθείσης ὑπὸ λίαν ἀρμοδίου προσώπου ὡς τεινούσης οὐχὶ τόσον εἰς τὴν ἥτταν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ὅσον εἰς τὴν ἀπὸ τῆς χώρας ἀποβολὴν τῆς τουρκικῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν βαρυπνευθεὶς προέπεμψαν εἰς τοὺς τάφους οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τὸν ἀτυχῆσαντα πρὸ ἑννέα ἐτῶν ἀξιόλογον συμπολίτην μας

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΝ ΑΒΡΑΜΙΑΝΗΝ,

γυναικάδελφον τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Α. Λέτσου, συμβολαιογράφου, καὶ γόνον ἀρχαίας καὶ ἐπιστήμου οἰκογενείας τῆς πόλεως ταύτης, ἧς ὁ ἀρχηγέτης, Ἀβραάμ. Χ. Κυριακοῦ, διετέλεσε δημοτικὸς σύμβουλος ἐπὶ τῆς δημαρχίας Γ. Καραγιαννάκη. Ὁ Εὐστράτιος Ἀβραμίδης τυχὼν σπουδαίας ἀνατροφῆς καὶ παιδείας, καθὼ ἐγκρατὴς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τριῶν ξένων γλωσσῶν τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς, ἐπέδωκεν εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς δ' ὑποδοκίμησε, πολλὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔνθα ἐμπορεύετο, χαίρων ὑπόληψιν. Ἀτυχῶς ὁμῶς κατὰ τὸ τριακοστὸν πρῶτον τῆς ἡλικίας του ἔτος προσβληθεὶς ὑπὸ θληθρίας νόσου, καθ' ἧς ἡ ἐπιστήμη οὐδὲν ἔσχυσεν, ἐνέδωκεν εἰς τὴν ἐμμονὴν αὐτῆς, ἀπὸ μὲ βαρὺ καὶ ἀσθιτὸν πένθος κατακάλυψε τὸν πατρικὸν οἶκον, καὶ ἰδίως τὴν πρεσβυτίδα μητέρα καὶ τὴν φιλότατην αὐτῷ ἀδελφὴν. Ἡ «Πανόπη» καθῆκον δημοσιογραφικὸν ἐπιτελοῦσα χαράσσει τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς εἰς μνήμην τοῦ μακαρίτου Εὐστρατίου, συμμεριζομένη δὲ τὸ πένθος τῶν δικαίως ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ θρηνοῦντων οἰκείων, ἐκείνῳ μὲν εὐχεται τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν, τούτοις δὲ τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Οὐ μόνον οἱ δημοτικοὶ μας ἀρχοντες ἀδιαφοροῦσι περὶ τῆς πείνης ἣτις μαστίζει τὸν τῆς πόλεως μας, ἀλλὰ καὶ οἱ Βουλευταὶ μας. Ἐν ἡμέραις σιτωδείας, καθ' ἧς τὸ ἀλευρον ἀγοράζομεν μίαν δραχμὴν τὴν ὀκτῶν, ἡ κυβέρνησις ὤφειλε νὰ καταργήσῃ τὸν ἐπὶ τῶν ἐξ Εὐρώπης ἀλεύρων φόρον τῶν 13 λεπτῶν τὴν ὀκτῶν, διὰ νὰ χορτασθῶμεν ἄρτου εὐθηνῶς. Ἀλλὰ τίς ἐσκέφθη περὶ τούτου; Ὁ κ. Μπούμπουλης, ὅστις ἔχει πᾶσαν πρὸς τοῦτο δύναμιν, ἀδιαφορεῖ. Ἡ Κυβέρνησις προτιμᾷ νὰ δαπανᾷ τὸ χρέμα τοῦ Ἑλλήνος εἰς ἐπαναστάσεις, ἀτιμαζούσας καὶ αὐτὴν καὶ τὸν Ἑλληνισμόν, παρὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ κόσμου καὶ τὴν πείναν τοῦ λαοῦ.

Ὡς ὑμέτερος Α. Κ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἡ ἐν Θεσσαλία ἐπανάστασις ἐξέπνευσεν, ἐξ ὧν τὰ φύλλα τῆς χθὲς ἀναφέρουσιν. Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων δὲ κρίνων τις συμπεραίνει ὅτι τὸ κίνημα τοῦτο ἐξ ἀρχῆς δὲν εἶχε κανὲν προδιαγεγραμμένον σχέδιον, κανένα προδῆλον σκοπόν. Ὅταν δὲ ἔργον τι ἐπιχειρήται ἀνευ ὀρισμένου σχεδίου, ἀνευ τελικοῦ σκοποῦ, τὸ ναυάγιόν του εἶναι ἀφευκτόν. Ἦτο δὲ προδεδηλωμένον ἅπασιν ἡμῖν παρὰ τῶν δούλων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν οἰκοκυραίων ὀθωμανῶν, ὅτι ἐπανάστασιν, ὑπ' ἀτάκτων στιφῶν ὑποκινουμένην, οὐ μόνον δὲν μέλλουσι νὰ τὴν ἀσπασθῶσιν ἀλλὰ καὶ θὰ τὴν ἀποκρούσωσιν, ὡς οὖσαν καταστρεπτικὴν καὶ ὡς συνεπαγομένην πάντα τὰ δεινὰ, ὅσα ὑπέστησαν οἱ δούλοι. Ἕλληνες καὶ κατὰ τὸ 1854. Ὡς δὲ ἤδη ἐπεχειρήθη αὕτη, χωρὶς νὰ προΐστανται τῶν ἐθελοντῶν ὀπλαρχηγοὶ ἐπάσημοι καὶ γνωστοὶ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἐπόμενον ἦτο νὰ λάβῃ οἶον ἔλαβε τέλος.

Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον κατασπαράσσει τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνος εἶναι, τὸ ὅτι ἐθυσιάσθησαν καὶ ἐξετέθησαν εἰς τηλικούτους κινδύνους τόσοι φιλοπάτριδες καὶ τόσοι μεγαλόψυχοι ἄνδρες ἀδίκως, καὶ ὅτι κατεκίνησαν κατεσπαράχθησαν τόσα χωρία καὶ τόσοι δούλοι Ἕλληνες. Ἐνῷ δὲ ἀδίκως καὶ παραλόγως ἐδαπανήθησαν τόσα χρήματα, ἐνῷ διεσκορπίσθησαν καὶ ἡφανίσθησαν τόσα ὅπλα καὶ πολεμοφόδια, οὐ μόνον οὐδὲν προσετέθη τοῖς τὰ κινήματα ταῦτα ὑποστηρίζασιν ἢ τῷ τοσαύτας θυσίας ὑποστάντι. Ἐθνεῖ, ἀλλ' ἐκινδυνεύσαμεν ν' ἀπολέσωμεν καὶ τὰς συμπαθείας ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης, ἀποτροπιάζομένης καὶ ἀποδοκιμαζούσης τὰ ἄτακτα ταῦτα κινήματα, ὡς ἀνάρμοστα εἰς Κράτος συνταγματικὸν καὶ κεπολιτισμένον. Ἦδη ὅτε οἱ ταῦτα πάντα ἐπιθυμήσαντες καὶ ὑποστηρίζαντες εἶδον ὅτι δὲν ἐπιδοκιμάζει ἡ Εὐρώπη τὰς πράξεις των, ἔπαυσαν μὲν τὰς ἐνεργείας των, ἀλλὰ τὰς ἔπαυσαν, ἀφοῦ τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος συνειλεγμένα χρήματα διεδόθησαν εἰς τοὺς ἑαυτῶν φίλους, ὡς ὀπλαρχηγούς, ἐνῷ πράγματι ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἐντίμως καὶ Ἑλληνοπρεπῶς ἐπιτελέσαντες τὸ καθήκον των ὡς ὀπλαρχηγοί, καὶ ὑπὲρ ὧν λίαν εὐγλώτως συνηγοροῦσιν αἱ πράξεις των καὶ τὰ ἀνδραγαθήματά των. — Ἐν μόνον ἐγνώσθη τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι ὅταν ἐν ἔθνος ἦναι μικρὸν καὶ στερεῖται ὧν τῶν πρὸς πολυδάπανον πόλεμον μέσων, πρέπει νὰ ἡσυχάζῃ καὶ νὰ περιορίζηται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἰσχύος καὶ τῶν μέσων του, νὰ μὴ δαπανᾷται δὲ εἰς πολεμικὰ δοκίμια, οἷα τὰ ἄρτι λήξαντα, ἀλλὰ νὰ συνέχῃ τὰς μικρὰς του δυνάμεις καὶ νὰ διευθύνῃ ταύτας σωφρόνως καὶ λυσίτελῶς ἐν δέοντι. Καθ' ἡμᾶς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἡ οὕτως ἀσυνέτως πολιτευθεῖσα κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν, ἀπώλεσε πᾶσαν ἡθικὴν ἐμπιστοσύνην παρὰ τε τῷ ἔθνει καὶ τῷ Ἑλληνισμῷ, ἀποδείξασα ὅτι χάριν τῆς ἐξουσίας μετῴλησε τοιαύτην ἀσύνετον πολιτικὴν.

Μετ' ἐπαίνων ἀξίων δημοσιεύσεως ἀναφέρομεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐξακολοθεῖ ἐπιβλέπουσα καὶ πολυπραγμονοῦσα τὴν ποιότητα καὶ τὸ βᾶρος τοῦ ἄρτου. Ἡ πράξις αὕτη φιλόανθρωπος οὖσα πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνηται συνεχῶς. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Οἱ συμπολίται ἡμῶν ἀξιοῦσιν ὅπως ὁ κ. Δήμαρχος, καθὼς ἔχων πάντα τὰ μέσα, συντελέσῃ καὶ εἰς τὴν εὐθηνίαν τοῦ ἄρτου, ὅστις πωλεῖται λίαν ὑπερτετιμημένος. Ἐχουσι λόγους δικαίους νὰ πιστεῦσιν ὅτι ἤδη ὅτε ἀλλεπάλληλα φορτία σίτου κατέρχονται ἐκ τοῦ Εὐξείνου, ὁ σίτος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἦ τόσον ἀκριβὲς, ὥστε νὰ

πωλῇται 70 καὶ 75 λεπτά. Βεβαίως οἱ ἐμπορευόμενοι αὐτὸν ἐκ τοιούτων περιστάσεων ἀναμένουσι νὰ ὠφεληθῶσι, τοῦτο εἶναι οὐχὶ μεμπτόν. Ἡ φιλόανθρωπία ὅμως ὑπαγορεύει εἰς τὸν κ. Δήμαρχον, ἐὰν θέλῃ νὰ ὀνομάζηται πατήρ τοῦ Δήμου καὶ ἀληθοῦς εὐεργέτης ταύτης τῆς πόλεως, μετ' ἧς τόσον σφυγικὰ τὸν συνδέουσι πολλὰ ἡθικὰ καὶ ὕλικά συμφέροντα, νὰ φανῇ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὅσον τὸ δυνατόν ἀφιλοκερδῆς, κατορθῶν τοῦτο μόνον, ὅ,τι τρεῖς κάλλιστοι πολῖται φολεγάνδριοι, οἱ ἀδελφοὶ Λύδη καὶ ὁ Γιάγκος Γεράρδος, ἔπραξαν ἀρχομένου τοῦ παρελθόντος χειμῶνος διὰ τὴν νησὶν των, ἥτοι νὰ πορίσωσιν ἐξ ἰδίων κριθῶν τοῖς πεινῶσι συμπολίταις των, ἐξ ἧς καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ τὴν γῆν των ἔσπειραν, καὶ ἀνευ τῆς βοήθειας τῶν ὁποίων ἡ νῆσος αὐτῶν ἤθελεν ἐρημωθῇ καὶ πολλοὶ κάτοικοι ἤθελον ἀποθάνῃ τῆς πείνης. Ὅπως λοιπὸν ἐκεῖνοι, μικρονήσῳται ὄντες, ἐδείχθησαν τόσοι μεγαλόψυχοι, δόντες τὴν κριθὴν, ὅπως ἀπολάβωσιν αὐτὴν κατὰ τὴν προσεχῇ συγκομιδὴν ἀνευ κέρδους, οὕτως ἂς πράξῃ καὶ ὁ κ. Βαφιαδάκης, δύο μόνον φορτία σίτου ἐνταῦθα ἀποθηκεύων, καὶ τοῦτον εἰς τιμὴν ὀλίγον κέρδος πορίζουσαν αὐτῷ πωλῶν τοῖς ἄρτοποιοῖς, νὰ ὑποχρεώσῃ αὐτοὺς νὰ ὑποτιμῇσωσι τὰ ἄλευρα καὶ τὸν ἄρτον χάριν τῶν συμπολιτῶν του. Ὅλα δὲ τὰ ἄλλα φορτία τῶν σίτων του ἂς πωλήσῃ ἐπικερδῶς τοῖς ἔξω, ἵνα ὠφεληθῇ ἐξ αὐτῶν σπουδαίως, ἐκ δὲ τῶν συμπολιτῶν του ἂς κερδήσῃ μᾶλλον τὴν ἀγάπην, τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εὐλογίας αὐτῶν. — Πιστεύομεν ὅτι θὰ δοθῇ ἡμῖν ἀφορμὴ νὰ δημοσιεύσωμεν πρῶτοι δίκαιόν τινα ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπαινον.

— Ἐντολῇ τῆς κυβερνήσεως, διεψεύσθησαν τὰ διαδοθέντα, κατ' αὐτάς, ὡς ἐνεκα τὸ κοινὸν διετέλει εἰς ἀνισυχίαν. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς Κυβερνήσεως οὔτε διακοίνωσιν τινὰ ἐπέδωκεν ὁ πρεσβυτεὺς τῆς Τουρκίας, ἀπαιτοῦσαν τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἐθελοντῶν καὶ ἀποζημιώσιν διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν προξενηθείσας δῆθεν καταστροφάς, οὔτε οἱ κ. κ. Ζαῦρης καὶ Τρικούπης παρέστησαν διὰ τοῦτο εἰς ὑπουργικὸν συμβούλιον.

— Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσθη ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἡ αὐξήσις τοῦ στρατοῦ, συγκροτομένων ἀμέσως τεσσάρων νέων εὐζωνικῶν ταγμάτων, τριῶν ἱλῶν ἱππικοῦ καὶ τριῶν πυροβολοστοιχιῶν.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐκλείσεν ἡ διοργανισθεῖσα Ἀγορὰ ὑπὲρ τῶν προσφύγων οἰκογενειῶν. Κατὰ τὸ τετραήμερον διάστημα, καθ' ὃ διήρκεσεν αὕτη, εἰσεπράχθησαν ὑπὲρ τὰς 40,000 δραχμῶν. Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα ἔλαβον μέγιστον ἐνδιαφέρον καὶ τὰ μέγιστα συνετέλεσαν εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγαθοεργοῦ τούτου σκοποῦ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Βῶλον ὁ πρόξενος τῆς Ἀγγλίας κ. Μέρλιν, ὡς δὲ λέγεται, γράφει ἡ «Ἐφημερίς», θὰ προσπαθήσῃ ἐντολῇ τοῦ ἐν Ἀθῆναις ἐπιτετραμμένου νὰ ἀναγνωρισθῇ ἐπισήμως ἡ κατασίγασις τῆς ἐπαναστάσεως καὶ νὰ μὴ ἔχῃ τὸ πρᾶγμα μᾶλλον δυσάρεστα ἀποτελέσματα.

— Ὁ βουλευτὴς Τριπόλεως κ. Μανέτας, ἀνεχώρησεν εἰς Λαμίαν ἔχων φιλόανθρωπον ἀποστολήν.

— Ἐπανεκάμφαν ἐκ Θεσσαλίας ὁ πληρωθεὶς κατὰ τὴν ἐν Ματαράγκῃ μάχην Δ. Σούτσος καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου κ. Νικολαΐδης.

— Εἰς τὸ χωρίον Τσέρρες τοῦ δήμου Ἀηλαντίων ἀνεφάνη, κατὰ τὴν «Εὐβοϊαν», λώβη προσβαλοῦσα πολλοὺς ὡς λέγεται.

— ΣΩΤΗΡ, μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα. Ἔτος Α' φυλλάδιον ΣΤ'. Περιεχόμενα: Λόγος τοῦ Καθηγητοῦ Αἰμιλίου Ἐγέρου, μεταφρασθεὶς ὑπὸ Μαρίας Ν. Σαριπόλου (τέλος). — Πρόλογος εἰς τὴν Ἑρμηνείαν τῆς Γενέσεως, ὑπὸ Η. Παυλίδου Καθηγητοῦ. — Σύντομος περὶ ὅρκου ἐπιστολή, ὑπὸ Α. Α. Παπαδιαμαντοπούλου. — Τὸ πλανητὴν πρόβατον, ὑπὸ Δημητρίου Ζαχαρίου. — Ἡ ψυχὴ τοῦ κυρίως ἐδράζεται, ὑπὸ Ἰωάννου Μαρτίνου. — Οἱ κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ διωγμοί, ὑπὸ Ν. Π. Θεοχάρη (συνέχεια).

— Οἱ ἐντόπιοι ἐπαναστῆσαντες ἠπειρῶνται καταδικασθέντες εἰς θάνατον δυνάμει τοῦ κηρυχθέντος στρατιωτικοῦ νόμου, πλάνητες εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐλληνικὴν γῆν ἀπολέσαντες πατρίδα καὶ περιουσίαν.

— Πολλῆς σημασίας ἄξιον εἶναι τὸ συμπέρασμα ἄρθρου τινὸς τῆς ἡμεριπύλου «Ἐφημερίδος τῆς Πετροπόλεως». «Κατέχοντες, λέγει, τὴν Βεσσαραβίαν, ἐσόμεθα γείτονες τῶν Βουλγάρων, οἵτινες δέονται ἐπὶ μακρὸν τῆς ἡμετέρας προστασίας. Ὁ ὑποστηρίζωμεν αὐτοὺς ὅχι μόνον συμπαθείας ἐνεκα, ἀλλὰ καὶ χάριν σκοποῦ πολιτικοῦ, καὶ ὅπως καταστήσωμεν τὴν Βουλγαρίαν βᾶσιν ἐργασιῶν πρὸς μέλλουσαν λύσιν ἀπάντων τῶν ζητημάτων τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου».

— Ἐγκριτα φύλλα τῆς Πετροπόλεως ὁμολογοῦσιν ὅτι τὰ ῥωσικὰ στρατεύματα δὲν δύνανται πλέον νὰ καταλάβωσι τὴν Καλλιπόλιν πρὸ τῶν Ἀγγλων καὶ συμβουλευοῦσι τὴν κυβερνήσιν νὰ καταλάβῃ, τοῦλάχιστον, δι' αἰφνιδίου τολήματος τὸν Βόσπορον καὶ ν' ἀνεγείρῃ αὐτοῖσι ὀχυρώμα, ὅπως κωλύσῃ τὸν εἰσπλῶν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου εἰς τὸν Εὐξείνιον.

— Κατὰ τὴν «Πολιτικὴν Ἀλληλογραφίαν», ὁ ἡγεμὼν Κάρολος ἀπῆντησεν εἰς τὸ ὕβριστικὸν μῆνυμα τοῦ πρίγκιπος Γορτσάκωφ. «Ὁ ῥωμουνικὸς στρατὸς δύναται νὰ κατασυντριβῇ· ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐγὼ ζῶ, δὲν θ' ἀφροπλισθῇ.» Ἡ ἀνδρική αὕτη γλῶσσα προεκάλεσεν ἐν Ῥωμουνίᾳ γενικὸν ἐνθουσιασμόν. Καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἡ ἀξιοπρεπὴς διαγωγή τοῦ ἡγεμόνος Καρόλου ἀξιούται ζωηροτάτων ἐπαίνων. Τὸ ὑπουργικὸν «Fremdenblatt» τῆς Βιέννης λέγει ὅτι «ὁ ἐν Βουκουρεστίᾳ ἄξιος γόνος τῶν Χοεντζόλλερν δεικνύει ἀντιτασσόμενος κατὰ τῶν ἀξιόσεων τῶν Ῥώσων τὴν αὐτὴν γενναϊότητα, ἣν ἐπεδείξατο πρὸ τινῶν μνηῶν ὡς σύμμαχος αὐτῶν».

— Ἐν Καίρῳ, μεγάλη πυρκαϊὰ ἐξεράγη τὴν νύκτα τῆς 31 λήξαντος ἐν τῇ συνοικίᾳ Βουλᾶκου. Μέρους τῆς συνοικίας ἀπετεφρώθη, μεγάλη ποσότης ὡσαύτως ὕλικου καὶ ξυλείας καὶ τὸ παλαιὸν ἀνάκτορον τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ κατεστράφησαν. Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς 2 ἑκατομ. φράγκα.

— Ὀδοιματρικόν. Λάβε ἐν κομματάκι χαρτὶ Ῥιγολότ, ἐξ ὁποίου δῆποτε φαρμακείου, ἔσον ἐν πενταπελέπτῳ καὶ βρέξeto ἐντὸς ψυχροῦ ὕδατος, καὶ βάλετο ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς παρειᾶς, πρὸ τὸ σημεῖον τοῦ πονοῦντος ὀδόντος, ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας κρατῶν αὐτὸ διὰ τοῦ ῥινομάκτου, καὶ θὰ ἰατρευθῇ ὁ πόνος. Εἰδὲ μὴ κάμει ἐκ δευτέρου τὸ πείραμα τοῦτο, καὶ θὰ ἐπιτύχῃ ἀφεύκτως.

Ε. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφίχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 4/16 Ἀπριλίου. — Ἡ Γερμανία ἐνεργεῖ τὴν ἀποσόβησιν τοῦ πολέμου δι' ἀμοιβαίων παραχωρήσεων. 32 Ἀρχηγοὶ Ἐρζεγοβίνοι ἀπεφάσισαν νὰ ἐπανα-

λάβωσι τὰς ἐχθροπραξίας καὶ μηδέποτε ὑπακούψαι εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυριαρχίαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 4/16. — Οἱ Ῥῶσοι κατέλαβον τὴν Σοῦμλαν καὶ τὴν Βάρναν ἐκκενωθείσας παρὰ τῶν Τούρκων. Ἡ Γερμανία ζητεῖ ὅπως ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ῥωσσία ἀνταλλάξωσιν ἀπ' εὐθείας τοὺς ὅρους τῆς παραδοχῆς προεισαγωγικῆς Συνδιασκέψεως.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 5/17. — Ὁ ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν πέμπει εἰς Μελίτην 4 συντάγματα ἱππικοῦ, 4 συντάγματα πεζικοῦ, δύο κανονιοστοιχίας, 4 λόχους μηχανικοῦ. Ἡ Ἀγγλία ἐπεμψε τὸ πυργωτὸν «Μονάρχην» εἰς Ἑλλάσποντον καὶ 40 ἀτμακάτους εἰς Μελίτην προστατευτικὰς τῶν θωρηκτῶν κατὰ τορπιλλῶν. Οἱ Ῥῶσοι ἀπαίτουσι τὴν ἄμεσον ἐκκένωσιν τοῦ Βατούμ. Λέγεται ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας ἀναχωρεῖ ἄμέσως ἐκ Λονδίνου.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 6/18. — Ἡ Ῥωσσία ἀπορρίψασα τὴν πρότασιν τῆς Γερμανίας τοῦ νὰ ὑποβάλῃ ὁλόκληρον τὴν συνθήκην εἰς τὸ Συνέδριον δέχεται ὅπως τὸ Συνέδριον συζητήσῃ καὶ ἐπενέγκῃ τὰς ἀναγκαίας μεταβολὰς εἰς τὰς συνθήκας τοῦ 1856 καὶ 1871.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 7/19. — Ὁ Λαδὶ-πασᾶς ἀντεκατέστησεν τὸν παραιτηθέντα πρωθυπουργὸν τῆς Τουρκίας. Ὁ Μολάχ βεῖς τὸν Σεῖχουλισλάμην.

Διαπραγματεύσεις ὑπὸ πνεῦμα συνδιαλλακτικὸν ἐξακολουθοῦσι μεταξὺ Λονδίνου, Βερολίνου καὶ Βιέννης.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 7/19. — Τῆς Ἀγγλίας δεχθείσης ὅπως ἐξετασθῶσιν αἱ ἐπενεχταὶ μεταβολαὶ ἐν ταῖς συνθήκαις τοῦ 1857 καὶ 1871 ἐνεκα τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἡ Γερμανία θέλει καλέσαι τὰς δυνάμεις πρὸς τοῦτο.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 8/20. — Οἱ ἐπαναστάται ὠχυρωμένοι εἰς Βιλέσι πλησίον Καρδίτσης μετὰ ἐπτάωρον μάχην ἀπέκρουσαν τοὺς ἐπιτεθέντας τούρκους. Ὡσαύτως ἐμπόδισαν ἀπόδασιν τοῦ πληρώματος τοῦ ἀτμοπλοίου «Ρεθύμου» εἰς Ἀλμυρὸν.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑΣ καὶ ΙΧΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ἦρξατο ὁ ὑποφαινόμενος τῶν μαθημάτων τούτων κατὰ τάξεις εἰς ὠρισμένας ὥρας ἐπὶ μετρίοις διδάκτροις κατὰ μῆνα προκαταβολικῶς, περὶ δὲ συνεννοήσεως τόπου καὶ ὥρας οἱ βουλούμενοι σημειοῦσι τ' ὄνομά των εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Π. Μαίμου.

ΕΥΤΥΧ. ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΜΑΝΤΣΟΛΙΝΗ.

Τὸ κατάστημα τοῦτο πλουτισθὲν ἐσχάτως μετὰ διάφορα ἐκλεκτὰ ἐαρινὰ ὑφάσματα τῆς τελευταίας ἐποχῆς, ἔχων δὲ κόπτην τὸν ἀριστον περὶ τὴν τέχνην τοῦ κόπτειν κ. Κάρολον Χεϊμόβσκη, ἀναδέχεται πᾶσαν παραγγελίαν οἰοῦντι εἶδος φορεμάτων. Οἱ προσερχόμενοι ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θέλουσι μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τε τῆς καλῆς ποιότητος, τοῦ στερεοῦ καὶ ὠραίου χρωματισμοῦ τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἐκ τῆς μετρίας τιμῆς αὐτῶν.